

ฉันค้นพบตนเองในการเข้าแข่งขันมองโกเลียมาราธอน

เมื่อฤดูร้อนที่ผ่านมา โรงเรียนหนุ่มจากมิชิแกน สหรัฐอเมริกาได้ขับที่รถเซพวีเมโทรุ่นปี 2001 ซึ่งวิ่งมาแล้ว 140,000 ไมล์จากอังกฤษถึงมองโกเลีย

การแข่งขันมองโกเลียแรลลีนั้นแบ่งได้เป็นสองส่วนเท่าๆกัน ส่วนหนึ่งคือการรณรงค์หาทุนเพื่อการกุศล อีกส่วนหนึ่งคือการผจญภัยอย่างบ้าบิ่น ซึ่งได้สร้างความฝันโดยชาวอังกฤษขึ้นเพื่อสองท่านเข้าแข่งขันในครั้งแรกเมื่อปี 2004 กับรถอีก 6 คัน ต่อมาในปี 2009 มีรถเข้าแข่งขันเพิ่มเป็น 400 คัน ผู้เข้าแข่งขันสามารถเลือกเส้นทางได้เองสู่ภูผาขนาด 1.2 ลิตร และต้องไม่มีเครื่องช่วยนำทาง(GPS) การหลงทางอาจทำให้คะแนนมากขึ้นหรือลดลงก็ได้ และรถทุกคันที่สามารถไปถึงมองโกเลียจะถูบริจาคเพื่อการกุศล

เว็บไซต์แรลลิกกล่าวว่าคุณจะถูกเข้าใจว่าอยู่ในการผจญภัย มิใช่ในชั้นเรียนเกี่ยวกับการเลี้ยงเด็ก สมมุติว่าห้องฟ้าหล่นลงใส่ ศรีษะคุณก็ต้องยกมันขึ้นด้วยที่ปัดน้ำฝน ถ้าคุณวิตก ก็จงอยู่กับบ้าน”

มันเป็นเสียงเรียกที่สก็อตต บริลล์ไม่สามารถแข่งขันได้ โรงเรียนบริลล์สมาชิกสโมสรเวสต์บลูมฟิลด์และเพื่อนของเขาคือ คอลลิน ออตโต สร้างที่ขึ้นมาชื่อ ฮาร์ดลีย์ วอร์กกิงรณรงค์ได้เงินบริจาคเพื่อบริษัทเมอร์ซี่คอร์ปมองโกเลียซึ่งเป็นหน่วยงานที่รณรงค์อย่างเป็นทางการบริลล์ด้วยอายุ 26 ปีและออตโตด้วยอายุ 25 ปีสามารถรวบรวมเพิ่มเติมได้อีก 7,000 เหรียญสหรัฐอเมริกา เพื่อช่วยก่อสร้างโรงเรียนอนุบาลพร้อมกับหาเครื่องมือเครื่องใช้ในมองโกเลียซึ่งเป็นโครงการที่เป็นความร่วมมือระหว่างสโมสรโรตารีของบริลล์กับสโมสรโรตารีบ้านซัวร์ก100 ในอูลันบาตอ

บริลล์บอกว่า“เราได้ตัดสินใจขับรถไปมองโกเลียเพื่อผจญภัย และการผจญภัยเป็นสิ่งที่แน่นอนที่สุดที่เราได้” “เริ่มต้นด้วยการรณรงค์ด้วยระยะเวลาครึ่งปีซึ่งดูเหมือนว่าจะถูกหัวเราะเยาะในการพยายามขับรถด้วยระยะทางหนึ่งในสามของโลกเพื่อนำเงินบริจาคเพื่อไปช่วยในการก่อสร้างโรงเรียนอนุบาลพร้อมกับเครื่องมือเครื่องใช้ในประเทศที่หลายๆคนไม่เคยได้ยินชื่อ ซึ่งเราได้ทำในส่วนของเราแล้ว”

“ด้วยการเดินทาง 10,000ไมล์ เราถูกเข้ามาสอบถามจากชายแดน ถูกจับโดยตำรวจที่คอร์รัปชัน ติดค้างอยู่ในเขตที่ไม่มีผู้คนระหว่างคาสกสถานและอุซเบกิสถาน หรือแม้กระทั่งรถตายในที่ราบสูงกว่า 10,000 ฟุต ในใจกลางของทาจิกิสถาน ซึ่งเป็นเพียงบางชื่อที่เราผจญกับโชคร้ายแต่เต็มไปด้วยความสนุกสนาน”

“แต่ทั้งหมดของความทาทายนั้นเราเผชิญกับมากกว่าเก้าสัปดาห์ของการเดินทางซึ่งเป็นส่วนน้อยเมื่อเปรียบเทียบกับประสบการณ์ที่ดีที่สุดที่เราได้รับ เราได้พบปะกับผู้คน พบกับภูมิประเทศที่สวยงาม และชีวิตของผู้คนที่เราได้มีส่วนช่วยในการเปลี่ยนแปลง”

หมายเหตุ สามารถค้นคว้าเพิ่มเติมได้ที่

<http://www.rotary.org/en/MediaAndNews/News/Pages/Mongol1005.aspx>